

23 Φεβρουαρίου 2015

Κατηχητήριος Λόγος Οικουμενικού Πατριάρχου για τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

**«Το στάδιον των αρετών ηνέωκται· οι βουλόμενοι αθλήσαι
εισέλθετε»
(στιχηρόν ιδιόμελον του Τριωδίου, Κυριακή της Τυρινής).**

Αδελφοί και Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εγκεντρίζει ημάς εις το σώμα Του και μας καλεί να γίνωμεν άγιοι «ότι εγώ», λέγει, «άγιός ειμι» (Α Πέτρ. α , 16). Επιθυμεί ο Πλάστης μας να έχωμεν κοινωνίαν μαζί Του και να γευθώμεν της χάριτός Του, να μετάσχωμεν δηλαδή της αγιότητός Του. Η κοινωνία με τον Θεόν είναι ζωή μετανοίας και αγιότητος, η δε απομάκρυνσις εξ Αυτού, η αμαρτία, ταυτίζεται από τους Πατέρας της Εκκλησίας με την «κακίαν της καρδιάς». Η «αμαρτία ουκ έστι της φύσεως, αλλά της κακής προαιρέσεως» (Θεοδωρήτου Κύρου, Διάλογος Α - Immutabilis, P.G. 83, 40D) η του κακού πνεύματος και «ουδείς πίστιν επαγγελλόμενος αμαρτάνει», κατά τον Θεοφόρον Ιγνάτιον.

Η αγιότης είναι ιδιότης του Κυρίου, ο Οποίος είναι ο «προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος». Ο κατά χάριν ιερουργός του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας προσφέρει εις τους πιστούς «τα άγια τοις

αγίοις», Σώμα και Αίμα Χριστού, και λαμβάνει αμέσως παρά του πληρώματος των Ορθοδόξων την απόκρισιν εις την προσφοράν ότι: «εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός», ο «εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων».

Εις τον αγώνα του ανθρώπου να επιτύχη το «καθ όμοίωσιν» με τον Θεόν, δια το οποίον εδημιουργήθη, την αγιότητα δηλαδή, η αποβλέπουσα αποκλειστικώς και μόνον εις την σωτηρίαν του ανθρώπου Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Ορθόδοξος Εκκλησία «θεοπρεπώς εδογμάτισε» μίαν περίοδον του έτους ως περίοδον ιδιαιτέρας προσευχής και δεήσεως προς κατευνασμόν των παθών της ψυχής και του σώματος.

Η περίοδος αύτη είναι η αρχομένη από της αύριον σωτήριος προετοιμασία δια το «Πάσχα το μέγα και ιερώτατον Χριστού». Είναι η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, την οποίαν πρέπει να βιώσωμεν «δέησιν προσάγοντες και άφεσιν αιτούντες», ώστε να γευθώμεν αληθώς το Πάσχα «μετά πάντων των Αγίων», γινόμενοι «άγιοι», δια της ομολογίας ενώπιον Θεού και ανθρώπων ότι είμεθα «σκεύη κεραμέως» συνθλιβόμενα υπό του πονηρού καθ ήμέραν, «πίπτοντες και ανιστάμενοι». Να ομολογήσωμεν δηλαδή την ανθρωπίνην ατέλειαν και αδυναμίαν μας και την ενώπιον Θεού μηδαμινότητά μας, μετανοούντες και επαναλαμβά-νοντες εν εσπέρα και πρωί και μεσημβρία και εν παντί καιρώ και πάση ώρα, καίτοι «άγιοι» δια του βαπτίσματος, ότι «εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός».

Καλούμεν, λοιπόν, πάντας τους Ορθοδόξους πιστούς, κληρικούς, μοναχούς και μοναχάς, αδελφοί και τέκνα, να μεταβάλωμεν την ζωήν μας, πάντοτε μεν, ιδιαιτέρως δε κατά την περίοδον αυτήν της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, εις αγαπητικήν προς τον πλησίον προσπάθειαν προπαρασκευής δια την μετοχήν εκτυπώτερον από τούδε εις την ανέσπερον

Βασιλείαν του Κυρίου, το «καινόν Πάσχα». Προσκαλούμεν τους πάντας εις ζωήν αγιότητος και πνευματικού αγώνος δια να χαρισθή εις τον κόσμον και εις ημάς ως «δόσις αγαθή» και ως «δώρημα τέλειον» η δυνατότης της υπερβάσεως της αμαρτίας, διότι «πας ο γεγεννημένος εκ του Θεού αμαρτίαν ου ποιεί [...] και ου δύναται αμαρτάνειν, ότι εκ του Θεού γεγέννηται» (Α΄ Ιωάν. γ , 9-10).

Ας εισέλθωμεν, λοιπόν, με όλην την ψυχήν μας, μη σκυθρωπάζοντες, αλλά χαίροντες και αγαλλόμενοι, εις το πνευματικόν τούτο στάδιον των αρετών και ας καθοπλισθώμεν «αγάπης την λαμπρότητα, προσευχής την αστραπήν, αγνείας την καθαρότητα, ευανδρίας την ισχύν», και ας συνοδοιπορήσωμεν με τον Κύριον, δεόμενοι Αυτού να μη «παρίδη ημάς κινδυνεύοντας την απ' Αυτού διάστασιν» (Δοξαστικόν της Σταυροπροσκυνήσεως), αλλά να μας αξιώση «όπως λαμπρόφοροι προφθάσωμεν εις την αγίαν και τριήμερον Ανάστασιν, την καταλάμπουσαν

αφθαρσίαν τω κόσμῳ» (ποίημα Θεοδώρου, ακολουθία Δευτέρας Α Έβδομάδος Νηστειών).

Αδελφοί και τέκνα εν Χριστώ,

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ως περίοδος προετοιμασίας και μετανοίας φωνή της συνειδήσεώς μας, η οποία, εσωτερική και ανέκφραστος, είναι προσωπική κρίσις. Όταν μας ευρίσκη σφάλλοντας διαμαρτύρεται εντονώτατα, καθότι «ουδέν αυτής βιαιότερον εν κόσμῳ», κατά τον βιωματικόν κήρυκα της μετανοίας Άγιον Ανδρέαν Κρήτης. Όθεν, πρέπει να ειρηνεύη με την συνείδησίν του έκαστος, δια της μετανοίας, ώστε «εν τῷ πυρί της συνειδήσεως να προσφέρωμεν μυστικήν ολοκάρπωσιν», θυσιάζοντες τα πάθη μας και προσφέροντες αυτά θυσίαν αγάπης προς τον συνάνθρωπον, όπως ο Κύριος εαυτόν υπέρ «της του κόσμου ζωής και σωτηρίας». Τότε μόνον θα ανατείλῃ και δι ἡμᾶς εκ του τάφου η συγγνώμη και θα ζήσωμεν ως ανθρωπότης εν αλληλοσεβασμῷ και αγάπῃ μακράν των ὅσων βλέπομεν κατά τας ημέρας ταύτας φρικτῶν ἐγκλημάτων να πλήττουν την οικουμένην ἅπασαν. Εἰς τον ἀγῶνα τούτον ἔχομεν συμμάχους και πρεσβευτάς πάντας τους Αγίους και μάλιστα την Παναγίαν Μητέρα του Κυρίου μας, την δια των ἱκεσιῶν της ως ἄλλος λουτήρ «εκπλύνουσιν συνείδησιν».

Όθεν, προτρεπόμεθα και παρακαλούμεν, ως πνευματικός Πατήρ των ἀνά την οικουμένην Ορθοδόξων πιστῶν μας, εαυτούς και ἀλλήλους, να δράμωμεν μετά σπουδῆς εἰς το ἀπό της αὐρίου ἀρχόμενον στάδιον των ἀρετῶν, «μη ἄτοπα λογιζόμενοι, μη παράνομα πράττοντες», ἀλλά πορευόμενοι εν Χάριτι να εκπλύνωμεν τας συνειδήσεις «γνώμη ἀγαθή» δια της μετανοίας, ἔχοντες την βεβαιότητα ὅτι οἱ οὐρανοί και ἡ γῆ και πάντα «τα ορατά και ἀόρατα» θα καταυγασθοῦν εν τέλει ὑπό του φωτός της Ἀναστάσεως του Κυρίου.

Ἡμεῖς δε, «προ των θυρῶν του Ναοῦ του Κυρίου» ἱστάμενοι, εἴν ἀξίως πολιτευώμεν, θα περιβληθώμεν χιτῶνα φωτεινόν μιμήσεως του Χριστοῦ και θα ἀξιωθώμεν του «καινοῦ πόματος» εκ της Πηγῆς της ἀφθαρσίας, γευόμενοι της χαράς του ολβίου τάφου του Κυρίου και συνωθούμενοι εν τη Εκκλησίᾳ «έως των κεράτων του θυσιαστηρίου», εν τόπῳ ὅπου «τα φοβερά τελεσιουργείται». Γένοιτο.

Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βιε´

† Ο Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμῶν